

Dativismur og conjunctivitis.

Út
8 nóv.
1938

Eg hefði einhverfisma vakið athygli á því hve mjög er að fara í vöxt að misbeita þágufalli orða, svo að það er víða haft þar sem vera ætti, að réttu lagi þolfall. Og að slíka málspillingu mætti kalla dativismur (af dativus, þágufall; sbr. jótatismur, nýgrískunnar). Annan galla á íslensku ritmáli, sem nú er að verða lættulegur, mætti nefna conjunctivitis, þó að það orð sé nú raunar til sem nafn á einni tegund angveiki. En þessi ritmáls-conjunctivitis er í því fólgin, að viðtengingarhættinum (conjunctivus) er of mjög beitt, og það svo að jafnvel getur orðið hein vitleysa úr. Gott dæmi rak eg mig á í blaðafrétt í gær. Þar stendur svo: „Japanska stjórnin hefir látið sendiherra sinn í Moskva mótmæla því, að rússneskt riddaralið hafi gert innrás í Mansjúkúóríki“.

Verður þetta, eftir orðalaginu, ekki skilið á aðra leið en þá, að sendiherrann hafi átt að mótmæla því að fregnin væri sönn, og sjá allir hve slíkt er hlægilegt.

4. nóv.

Helgi Pjeturs.